

و خالق شخصیت‌های «امین» و «ثمین»:

فرزندان نگیرید!

فرزندان بالا بروند و با آنها همراه شود

می‌دادند و با وجود این‌که هفته‌ای دو سه کارگاه داشتیم و وقت‌شان را در اختیار داوطلبان قرار می‌دادند اما هزینه‌ای بسیار جزئی می‌گرفتند. کلاس‌ها در بستر واتس‌آپ برگزار می‌شد و از همان مسیر کارها را می‌خواندند و نظر می‌دادند.

بستر آموزش برای کسی که به دنبال یاد گرفتن باشد فراهم است. البته اقداماتی که برای آموزش انجام می‌شود خیلی کم است و این مقدار کافی نیست. من شروع به نوشتن را برای پدران و مادران مبتدی توصیه نمی‌کنم. به نظر من والدین باید کتاب‌های خوب راگزینش کنند و برای فرزندشان بخوانند یا حلقه‌های مطالعاتی ایجاد کنند. این مسیر بهترین راه شروع به نوشتن است. با وجود این‌که بازار کتاب کودک پویاتر است و فروش کتاب در این بخش بیشتر است اما هزینه تولید کتاب همچنان بالاست و ورود به دنیای ناشران حرفه‌ای، برای کسانی که در ابتدای راه هستند، بسیار سخت است.

من به عنوان یک نویسنده با ایده‌های زیادی از جانب مخاطبان مواجه می‌شوم. کسانی که ایده دارند، زیاد هستند. از دانش‌آموزان تا همکاران و همکلاسی‌ها، همه ایده‌هایی در ذهن دارند که بعضاً بسیار خلاقانه است. از من می‌پرسند با این ایده چه بکنیم؟! یا طرح اولیه قصه را می‌نویسند، به من می‌دهند و راهنمایی می‌خواهند.

من همیشه پیشنهاد می‌کنم کارهای اول خود را برای مجلات بفرستید. ناشر تنها برای گرفتن ایده ریسک نمی‌کند، ضمن این‌که این شیوه فواید مالی ندارد.

۴ تجربه خودتان هم همین بود؟

خود من هم سال‌ها پیش این کار را امتحان کردم. آستان قدس ماهنامه‌ای داشت که من برای‌شان شعر می‌نوشتم با وجود این‌که هیچ‌وقت منتشر نمی‌شد ولی علاقه زیادی به ارسال اثر داشتم.

امروز مجله رشد این بستر را برای بچه‌ها ایجاد کرده و صفحه‌ای برای ارسال ایده‌های بچه‌ها دارد که واقعا خواننده می‌شوند. مدرسه پسر من مجلات رشد را نمی‌گرفت و من به مدیر مدرسه گفتم اگر بدانید چه زحمتی پشت این کار است و چه خون دل‌ها خورده شده تا این مجله منتشر شود و به دست شما برسد، این کار را نمی‌کردید.

مدارس غیردولتی اصلا سمت مجلات رشد نمی‌روند تا جایی‌که گفته می‌شود در حد مانیتورینگ. شاید از نظر سلیقه و محتوا مشکل دارند و این نکته که مجلات رشد تم مذهبی دارد. من به سردبیر پیشنهاد می‌کردم که برای تبلیغ مجله در مدارس، راهی پیدا کنید تا مورد اقبال واقع شود.

کسی می‌خورد که به ادبیات علاقه‌مند است و می‌خواهد متون را کندوکاو کند و ببیند چه اتفاقاتی رخ داده و چه چیزی در جریان است. تا مقاطع کارشناسی چند واحد مختصر از جمله آیین نگارش وجود دارد ولی هر چه مقاطع بالاتر می‌رود توجه به آفرینش ادبی صفر می‌شود!

۴ به پدران و مادران و کسانی که به نوشتن در حوزه کودک و نوجوان علاقه‌مند هستند کلیدی برای ورود به این دنیا بدهید.

بیشمار به من مراجعه کرده‌اند که قصه‌ای نوشته‌ایم یا پارلی درست کرده‌ایم و می‌خواهیم این کارها را به کتاب تبدیل کنیم. چه باید کرد؟ حتی همکاران من که معلم دبستان هستند به دلیل ارتباط با بچه‌های دبستانی برای ورود به وادی انتشار کتاب تمایل زیادی دارند. ولی می‌بینم کیفیت خیلی پایین است و ریزه‌کاری‌ها رعایت نمی‌شود. تنها نگاه تولید برای کودک در کارها دیده می‌شود و آثار حرفه‌ای نیست.

بخشی از کار تجربه و بخشی آموزش است. هیچ اتفاقی به یک باره رخ نمی‌دهد. کتاب کودک این نیست که برای فرزندت کتاب بخوانی و فکر کنی که می‌توانی قصه بنویسی و با انتشار آن یک کتاب خوب تولید می‌شود. کار به این سادگی نیست.

۴ به نظر می‌رسد در حوزه کودک و نوجوان به اندازه کار بزرگسال امکان آموزش و کارگاه‌های نویسندگی و شعر برای تربیت نیروهای مستعد وجود ندارد!

هست، برخی از اساتید این کار را می‌کنند. از جمله خانم زوبرت که دغدغه آموزش داشته و هر هفته برنامه‌ای دارند و کسانی که چنین تجربه‌هایی دارند پیش ایشان می‌روند. آقای میرزاده دوره قاصدک را برگزار می‌کنند که به جز تهران در شهرهای مختلف نیز برپا می‌شود.

خانم قاسم‌نیا در دوره کرونا همین کار را به‌طور مجازی انجام

نویسندگان در حوزه کودک و نوجوان پاگیر می‌شوند!

باشد، می‌توان انتظار داشت فرزندانشان آنها به سمت مطالعه و کتاب بیایند.

کتاب می‌تواند بچه‌ها را تا حد قابل توجهی از ابزار دیجیتال و فضای مجازی که امروز دائماً با آن سر و کله می‌زنند، دور نگه دارد. ای‌کاش خانواده‌ها با کتاب آشتی کنند. سختی‌ها زیاد و گرانی قابل توجه است ولی باور کنید که کتاب، فرزندانشان را از آسیب‌های فضای مجازی نجات می‌دهد. آسیب‌های فضای مجازی از کودکی شروع می‌شود، در نوجوانی تشدید و در جوانی جبران‌ناپذیر خواهد شد و فرصت‌ها از دست خواهد رفت. من کتاب و ادبیات را راه نجات می‌دانم و به همه توصیه می‌کنم با ادبیات آشتی کنند. اگر بچه‌ها را به سمت متون ادبی سوق دهیم، این محتوا می‌تواند به داد ما برسد.

حوزه جذابی است. هر روز ایده‌ای تازه به سراغ‌تان می‌آید. در هر کاری که با بچه‌ها سر و کار داشته باشید با حرف جدید، نگاه جدید و نیاز جدیدی مواجه می‌شوید.

ادبیات کودک، دریایی بی‌پایان است. این حوزه هنوز ناشناخته است و جای کار دارد، باید در این حوزه بحث و گفت‌وگو داشته باشیم، به آن بپردازیم و سرمایه‌گذاری کنیم تا در آینده آنچه را که امروز می‌کاریم برداشت کنیم.

امیدوارم والدین به مطالعه کودکان‌شان، آشنایی آنها با شعر و قصه و انس گرفتن بچه‌ها با کتاب بها بدهند. اگر پدر و مادر اهل پرسه زدن بپهوده در فضای مجازی نباشند و کتاب جزو سبد خرید ماهانه خانواده

